Ahzâb 51 Ve ‘Allah Arzunu Hemen Gerçekleştiriyor’ Hadisi

Ahzâb sûresindeki pek çok âyet Ateistler tarafından argüman olarak sunulmaktadır. Bunlardan en çok 51. âyet dile getiriliyor. Bu âyetin meali şöyle:

“Onlardan dilediğinin beraberliğini erteler, dilediğini yanına alırsın. Uzaklaştırdıklarından birini tekrar istemende senin için bir sakınca yoktur. Bu hüküm onların mutlu olmaları, üzülmemeleri ve hepsinin senin verdiğine razı olmaları için en uygun olanıdır. Allah gönüllerinizdekini bilir, Allah ilim ve hilim sahibidir.”

İddia: Peygamber oda sırasını düzenliyor bu âyet sayesinde. İstediğiyle istediği zaman olabiliyordu.

Cevap: İlk olarak, diyelim ki Peygamber bunu yapabiliyordu. Peki bu ne ifade eder? Burada tek denilebilecek şey Kur’ân’ın evrensel olmamasıdır ki aşağıda evrensel olduğunu göreceğiz.

İkinci olarak, bu âyetin niye indiği hakkında 2 düşünce var. İlki Peygamberin bir kadınla evlenip (yanına alırsın) istediği kadını boşaması, sonradan tekrar evlenmesine izin veriyor. İkinci görüş, ki en sağlamı bu, şöyle diyor: Peygamber dilediği hanımı ile dilediği zaman olabilir.

Şimdi ilk görüşü alırsak şöyle bir evrensel mesaj ortaya çıkıyor: Evlenip boşanmak herkesin hakkı iken Peygamber bunu yapması için vahiy almalı. Bu da onun bir zâta tâbi olduğunu gösterir. Buna göre kendisi vahiy alıyordur.

İkinci görüşü alırsak şöyle sorular karşımıza çıkıyor: Peygamber bu ruhsata sahip iken hanımları arasında adaletli davranmıştır: Âişe (r.anha)'dan; demiştir ki: “Rasûlullah (s.a.) gecelerini hanımları arasında paylaştırarak adaleti sağlar …” [1]

Âişe (r.anha) şöyle dedi; “Ey kızkardeşimin oğlu, Rasûlullah (s.a.) bizim yanımızda kalacağı zaman (gecelerini bize) taksim etme hususunda hiçbirimizi diğerinden üstün tutmazdı. Hemen hemen her gün hepimizi (evlerini) toptan dolaşır ve Cim'a etmeksizin (hanımlarından) her kadına da (ayrı ayrı) yaklaşırdı.” [2]

Belirtilen hadislere göre Peygamber hem hanımları arasında adaletli idi. Hem de Peygamber hanımlarını dolaşırken cinsel ilişkiye girmiyordu yani Ateistlerin iddiası baştan aşağı yanlış. Peygamber adaletli olduğuna dair farklı kaynaklar da var. [3]

Peygamberin adaletli olmama hakkı varken niye adaletli oldu? Niye bu âyeti kullanmayacağı halde uydurdu? Biz buradan bir zâtın ona ruhsat verdiğini anlıyoruz. Bu zât da Allah’tır.

Şimdi pek çok gayrimüslim tarafından sunulan bir hadisi ele alacağız. Bu hadis şöyle:

Hz. Âişe buyurmuştur ki: “Havle Bintu Hakim (ra), Resûlullah (sav)'a kendisi gelip evlenme teklif edenlerdendir.” Âişe (ra) devamla dedi ki: “Ben (kıskançlığın şevkiyle): “Kadın kısmı bir erkeğe evlenme teklifi yapmaktan sıkılmaz mı?” (diyerek bu şekilde Hz. Peygamber (sav)'a teklifte bulunanları kınardım). Ne zaman ki: "Onlardan kimi dilersen (nevbetinden) geri bırakır, kimi de dilersen yanına alabilirsin. (Nevbetinden) geri bıraktıklarından kimi istersen (nezdine almak)da da sana güçlük yoktur..." mealindeki âyet nazil oldu, (kendimi tutamayarak): “Ey Allah'ın Resulü, görüyorum ki, Rabbin seni memnun kılmada gecikmiyori” dedim.” [4]

Ateistler hadisteki son ifadeyi kullanarak Peygamberin kendi arzusuna göre âyet indirdiğini söylüyorlar. Fakat bu büyük bir art niyettir. Bunu anlamak için hadisi analiz edelim: Âişe’nin söylediği şey bir kritik değildi. Bunu Peygamberin cevap ve tepki vermemesinden anlıyoruz. Eğer bu bir kritik olsa Peygamber ona tövbe etmesini söylerdi, tavsiyeler verirdi ama hiçbirisi olmadı. Âişe (r.a.) bu sözü kıskançlığından söylemiştir. Kendisinin ne kadar kıskanç olduğunu herkes bilir. Bu konuda çok hadis vardır. [5] Kıskançlıktan söylenen bir söz, esas olan bir söz değildir nitekim kıskançlık yapıldığında trip atılır ve trip atılınca olaya yalan karışır. Bir erkek Dünya’nın en masum insanı olsa bile, onun hanımı kıskansa, onu en yavşak insanı yapar. Hz. Peygamberi tenkit etmediğine başka bir delil de şu hadistir:

Âişe (r.anha) şöyle demiştir: Bir kere Rasûlüllah (sallallahü aleyhi ve sellem) bana: - “(Ey Âişe!) Ben senin benden memnun olduğun zamanı ve bana karşı öfkeli bulunduğun vakti pek iyi bilirim” buyurdu. Âişe dedi ki: Ben de O'na: - (Yâ Rasûlallah!) Sen bunu nereden biliyorsun? diye sordum. - “Benden razı ve memnun olduğunda (bir şeyi reddederken) ‘Lâ ve Rabbi Muhammedi’ (Muhammed'in Rabbi hakkı için öyle değildir) dersin. Bana karşı öfkeli olduğun zaman da: 'Lâ ve Rabbi İbrâhimi’ (İbrahim'in Rabbi hakkı için öyle değildir)' dersin (adımı anmazsın)” buyurdu. Âişe dedi ki: Ben de: - Evet yâ Rasûlallah! Vallahi öyledir. Fakat ben (öfkeli iken) yalnız Sen'in isminden ayrılırım (sevgin ise gönlümde yaşar), diye saygımı arzettim.” [6]

Konumuz olan hadiste Âişe ‘senin Rabbin’ diyor. Yani Peygamberimizden kendisi memnundur. Konumuz olan hadis Ahzâb 51 yüzünden söylenmiş. Bu âyeti de yukarda analiz ettik. Ve orada Peygamberin yine de hanımları arasında adaletli olduğunu gördük yani Hz. Âişe bunu sadece kıskançlık yüzünden söyledi. Hem Peygamberin hayatına bakarsak, Peygamberin aleyhine çok şey vardı. Örnek olarak, kendisi zekât ve sadaka alamazdı. Gece, vitr ve kuşluk namazı kılmalıydı, Yahudi ve Hristiyan kadın ile evlenemezdi (normal bir Müslüman evlenebilirken), borcu olan ölünün borcunu ödemeliydi, bir amele başladı mı onu devam etmek zorundaydı. Daha pek çok şey varken, Peygamber her istediği oluyor demek nasıl bir samimiyet? Hadisler sonradan uydurulmuştur diyen insanlar, işlerine gelince nasıl hadis kullanıyorlar?

Yine belirtelim ki Âişe Peygamberi tenkit etse, niye hayatı boyunca İslam’a hizmet etti? En çok hadis rivâyet eden sahabîlerden biri kendisi. Yanlış hadisleri düzelten biriydi, âyetleri güzelce tefsir eden biriydi, kendisine din hakkında çokça soru sorulan biriydi. Nasıl tenkit etmiş olsun? Hem Âişe annemiz Peygamberimizin nefsine en çok hâkim olan kişi olduğunu söylüyor. [7] Buna göre Peygamber nasıl hevâsına göre âyet uyduruyor? Ve bunu Âişe nasıl

dile getirsin? Son olarak, hadisteki ‘hevâ’ (arzu) kelimesi her zaman insanın isteği mânâsına gelmez. ‘Doğru düşünce’ anlamına da gelir. [8-9] Yine âyette Allah’ın dileğine göre arzuların olabileceğini anlıyoruz. [9-10] Buna göre Âişe bu tür ‘hevâdan’ bahsetmiş olabilir ki öyle olmasa bile hiçbir sorun olmadığını gördük.

Kaynaklar:

1. Ebû Dâvûd, Es-Sünen, Nikâh, 37-38, 2134.

2. Ebû Dâvûd, Es-Sünen, Nikâh, 37-38, 2135.

3. İbn Kesîr, Tefsîrü’l-Kur’âni’l-azîm, Ahzâb, 33/51 tefsiri; Mevdûdî, Tefhîmü’l-Kurʾân, Ahzâb, 33/51 tefsiri.

4. Buhârî, Câmiʿu’s-sahîh, Tefsîr, Ahzâb 7, Nikâh 29; Müslim, Câmiʿu’s-sahîh, Rıda' 49, (1464); Ebû Dâvûd, Es-Sünen, Nikâh 39, (2136).

5. Buhârî, a.g.e., Menâkıbu’l-Ensâr, 20, Nikâh, 108, Edep, 73, Tehvîd, 32; Müslim, a.g.e., Fedâilü’s-Sahâbe, 73, 74, 77, 78, (2434, 2435, 2436, 2437), Münâfikûn, 70, 2815; Tirmizî, Es-Sünen, Menâkıb, (3885, 3886); vs.

6. Buhârî, a.g.e., Nikâh, 109.

7. Buhârî, a.g.e., Hayz, 6; Müslim, a.g.e., Hayz, 1.

8. Müslim, a.g.e., Cihad, 58, 1763.

9. https://www.icraa.org/aishahs-statement-lord-hastens-in-fulfilling-your-desires-explained/#_ftn7

Nisâ, 4/135; Kasas, 28/50.